

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnia hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

**Raemond, Florimond de
Coloniae Agrippinae, 1655**

I. Papa Imperatori auxilia mittit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

- III. Protestantæ ab Imperatore profigantur.
- IV. Ifsi se ipso conficiunt.
- V. Mauricius Saxoniam invadit & occupat.
- VI. Sedea à Ioanne Friderico recuperatur.

I. MNIUM animis in exitum hujus periculosis & ancipitis bellis, à quo plerique tam salutem quam exitum Christianæ Reipublicæ deprendere existimabant, intentis, varia hominum iudicia, vota & sermones circumferabantur, prout quemque amor vel odium huius aut illius partis stimulabat. Ceteri plerique orbis Christiani Principes, ociosi spectatores esse malebant, Imperatoris interim desertum passi: quasi non Imperatoris haec sed Dei causa, & nihil ipsorum interesset. Pudor sane erat spectare cum Lybiæ & Schythicæ populos auxilia Imperatori, Christianæ capiti Reipublicæ offerentes, nam & tres Tartarorum duces ad Boristhenem fluvium habitationes ad Cœarem profecti quatuor equitum millia: & rex Tuncanus totidem Atabum millia ei auxilio promiserant, quibus tamen ille utinoluit. Pudor, inquam, erat videre tam remotas & à religione & orbe Christiano populos auxilia Imperatori ad hoc bellum ultra spöndentes, & Reges interim Christianos complicatis manibus ociosos sedentes, & retia sua, quod dicitur, servantes. Sed mihi crede non impune hoc fuit: ut qui hæreses flagellum etiam ipsi bene postea senserint, & in eam multa quoque ipsi statuerint exempla.

Summus Pontifex, animadvertisens in hoc bello, in quo Dei potissimum causa agebatur, temporalibus armis efficiendum, quod spiritualibus pacifici nequiverat, auxiliares copias Cœari summisit, in quibus peditum erant millia decem, & equestres levibus armaturæ quingenti. His omnibus Octavianum Farnesium nepotem suum praefecit: cui militabant magni nominis duces, & Vitelliorum, Sabellorum, Ursinorum, Palavicinorum, Petilianorum & alijs illustribus familijs. Nec profecto contra infideles tantum, sed & contra hæreticos Ecclesiæ vires suas experiri licet. Ju Apocalypsi dicitur terra (id est, temporalis potentia) ad invisse mulierem, scilicet Ecclesiam. Sic Leo Pontifex Leonem Imperatorem, contra Eustichianos, & S. Gregorius Gennadium Africæ Exarchum contra Vandals armavit. Sic Adrianus Papa Carolus Magni armis contra Longobardos usus est. Quod si rem exacte perpendere velimus, regerimus profecto ab hæreticis Christianæ Reipu-

publicæ maiora pericula quam à paganis & Turcis esse pertimescenda. Hi enim foris Ecclesiam aperte oppugnant machinis; at illi tanquam intestini hostes, cuniculis rem agunt, & Ecclesiam suis ipsis armis oppugnant. Nemo dubitare potest, inquit Sanctus Chrysostomus, (a) quin hæretici paganis sint deteriores; quum hi per ignorantiam Deum blasphemant, at illi scienter veritas vobis faciat. Et Sanctus Augustinus, (b) multo peiores esse, ait, Fidei desertorem, quique è desertore postea oppugnator factus sit, quam eum qui numquam deseruit quodnumquam habuit. Sic ergo his cautis motus Pontifex Ecclesiæ contra hostes suos subveniendum, & ingratos illos & rebelles filios, qui arma contra Matrem suam sumpserant, castiganda statuit. Florentiæ quoque Dux Cosmus Medices, & Ferrariae Dux Herculeus una equitum aliquot turmas miserunt. His omnibus collectis, Cœsar Ratibonam, atq; inde Ingolstadium petit, supremo legato sibi constituto Ferdinando Toletano, Alba Duce. Protestantium quoque exercitus, numero confusus, diligenter progrediebatur, eo conatu filio ut Cœarianos velut plagiis implicarent, aut castra ipsorum tormentis oppugnarent. Et quia copijs prævalebant, superiori em quoque locum occuparunt, unde & castra sua Cœaris castris opposuerunt.

II. Omnes à quibus hoc bellum particulariter ita descriptum est, uno ore fatentur, magnum initio statim à Protestantibus errorem commissum, unde etiam de exitu facilis conjectura fieri potuerit. Quamvis eorum & viribus & loco superiores essent, Cœare tum ab equitatu parum instructo, occasione tamen rei bene gerendæ uti nesciverebunt, quæ talis fuit, ut si Landgravij usi consilio castra Cœaris, simplice tantum fossa tumultuatio, opere munita, oppugnascent, Cœarem procul dubio in magnas conjecturi fuerint difficultates: qui quum eius diei fulmen & impetum sustinuerit, nocte sequenti castra ita communivit ut tempestatem omnem multo commodius deinde ferre posset. Multum quoque animi hæc Protestantium cunctatio Cœari addidit, lenta & timida hostium, ad manus venire non audientium, consilia inde recte astimanti. Bo die Cœsar fortissimi simul & prudentissimi Imperatoris functus est officio, dum inter primos sese periculis obiciens, suo exemplo

om
a. Hom. i. in Matth. S. Th. 2. 2. q. 10. art. 2. Lib. 2. 2.
cont. cap. 2. 5.